

ב"ה

מעין חי

רעיון משיחות הרבי לחגים ולמועדים
מעובד לילדי ישראל

חג השבועות

השאלה

הגמרא מביאה, כי בחג השבועות, ישנה הוראה מיוחדת אודות השמחה: "הכל מודים בעצרת, דבעינן נמי לכס" ומבאר רש"י: כי על האדם לשמח בחג עצרת - שבועות, במאכל ומשקה גשמי. במה שונה שמחת חג השבועות משאר החגים, אשר דוקא בו מודים כלל החכמים, שיש מצוה מיוחדת אודות השמחה? ומה נוכל אנו ללמד מכך, בהוראה לעבודת ה', בחיי היום יום?

התשובה

האדמו"ר הרי"צ (רבי יוסף יצחק - הששי בשושלת אדמו"רי חב"ד) מבאר, כי בחג השבועות ישנה מצוה מיוחדת המביאה לשמחה, המתוספת לשמחת החג עצמו - קבלת התורה. ממש כמו השמחה הגדולה שמקיימים, בעת כניסתו של ילד יהודי ללמוד התורה, כך כלל ישראל שמחים ביום זה, על שזכו לקבל וללמוד לראשונה את התורה הקדושה. אין מתנה יותר טובה בעולם, מאשר מתן התורה. ה' יתברך, העניק לנו ביום זה את חכמתו שלו, כמופיע בראשי התבות למלה הראשונה בעשרת הדברות: 'אנכי' - אנא נפשי, כתבית יהבית - את עצמי כתבתי ונתתי לכם. אין קשר יותר עצמתי עם ה', מאשר ללמוד אותו בעצמו, באמצעות תורתו. בשמו של החג, רמזוה סבה נוספת לשמחה המיוחדת, החג נקרא שבועות - מלשון שבועה, שתי שבועות: 1. ה' נשבע ליהודים, שלא יחליפם חלילה באמה אחרת. 2. משיביעים כל יהודי, אשר ישאר יהודי לעולם - בכל זמן, בכל מצב ואפלו אם חס-ושלום יחטא, הנו עדין יהודי - עבדה זו, לא נתן לשנות. שבועות אלו, מבטאות את הקשר הפנימי והעצמי של יהודים עם ה' יתברך. הן מסבות שמחה אדירה ונפלאה, כי הקשר של כל יהודי עם בורא העולם בבנו יחודי, הוא תמידי ולא נתן לערער בשום צורה.

ההוראה
למעשה

נסח ברכות התורה, אותו אומרים אנו בכל בקר הוא: 'ברוך אתה ה' - נתן התורה'. התורה נתנת לנו, בכל יום מחדש ועל פן את שמחת חג השבעות, יש להמשיך על כלל ימות השנה. על כל ילד יהודי, לצאת בכל בקר ללמוד התורה בשמחה אדירה, ממש כמו ביום הראשון בו זכה להתחיל וללמוד את תורת ה'. לשמחה זו, שתפים גם הוריו, על שזכו לשלח את ילדם ללמוד את תורת ה' ויזכו מתוך כך, לריות מפני רב נחת יהודי ולרב ברכה בגשמיות וברוחניות.

לע"נ יהושע מרדכי בן בנציון הכהן ז"ל.

(מעובד ע"פ 'לקוטי שיחות' חלק ב', עמ' 570-572) באדיבות 'מכון לוי יצחק'.